

Hliník

Hliník kov, co každý zná,
v zemské kůře domov má.

V přírodě není nikdy sám,
bauxit je kámen, kde ukryt je nám.
Taktéž je skrytý v safíru modrém,
červeně září v rubínu českém.

Hliník je kov, co váží málo,
je ohebný víc, než by se zdálo,
nechytí rez, když déšť se snese,
chrání ho vrstvička, co neleskne se.

Jako stříbro se hliník často tváří,
přesto jím není.
Kyslík mu po čase, sebere lesk,
a tím ho chrání.

V drátech proud mu sviští vesele,
lehčí než měď, a levný k tomu je,
v kuchyni alobal člověku slouží,
životnost potravin prodlouží.

Ale pozor, když se v těle skryje,
vědci se ptají, co dál s ním se děje,
snad Alzheimer není jeho vinou,
kdy paměť se stane hustou mlhou.

Autoři: Eva Randová a Sofie Vyrosteková